

ALICE ZENITER

Kes neid jõuaks lahuta

Prantsuse keelest tõlkinud Maria Esko

Tõlgitud väljaandest:

Alice Zeniter

Jusque dans nos bras

Albin Michel, 2010

Teose väljaandmist on toetanud Prantsuse Instituut Pariisis.

Tõlke valmimist on toetanud Põhjamaade Kultuurifond ja Klaipėda maakonna Ieva Simonaitytė nimeline raamatukogu.

Prantsuse keelest tõlkinud Maria Esko

Toimetanud Triinu Tamm

Korrektuuri lugenud Katrin Kern

Kujundanud Maris Kaskmann

© Éditions Albin Michel, Paris, 2010

© Tõlge eesti keelde ja saatesõna. Maria Esko ja Loomingu Raamatukogu, 2024

© Kaanefoto. Thesupermat, Vikipeedia, 2013, CC BY-SA 3.0

Kolleegium

Toomas Haug, Tiit Hennoste, Maarja Kangro, Lauri Kitsnik, Hasso Krull,
Maria-Kristiina Lotman, Ilona Martson, Mati Sirkel, Elle-Mari Talivee,
Marek Tamm, Jaak Tomberg, Udo Uibo

Toimetus

Harju 1, 10146 Tallinn

Tel: 627 6425

E-post: LR@loominguraamatukogu.ee

Trükkinud Tallinna Raamatutrükikoda

ISSN 1406-0515

ISBN 978-9916-755-04-4 (trükis)

ISBN 978-9916-755-05-1 (epub)

*Marine'ile,
kõige esimeste siniste silmade eest
kõige esimesel tekstil,*

*Saloméle,
tema pideva tähelepanelikkuse eest
keset ööd ja üle Atlandi,*

*Alice D-le,
tema elutarga kriitika
ja oskuse eest panna mind tööle
uskumatutes kohtades,*

...Alexandre'ile.

Ma olen põlvkonnast, kelle elu tuleb kehvem kui tema vanematel, ma olen põlvkonnast, kes pole sündinud internetiga, aga on sellega kasvanud, sellega küpseks saanud, mul on internetiga nii armastav suhe.

Ma olen rahvusvahelise terrorismi põlvkonnast, ma olen üleilmastumise põlvkonnast, ma olen põlvkonnast, kes ei unista enam mitte Hollywoodist, vaid Londonist, Pariisist, Tōkyōst, Singapurist, ma olen kaksiktornidest ilma jäetud börsimaaklerite põlvkonnast.

Ma olen põlvkonnast, kes unistas Isla Modast ja teaduslikust lähendusest igati loomulikule vajadusele paigutada Airbusi pardale basseini, ma olen tšarterlennuga kodumaale tagasi saadetute põlvkonnast, ma olen bling-blingi ja Patek Philippe'ide põlvkonnast.

Ma olen põlvkonnast, kes kaotas Bertrand Cantat' ja sai selsamal hetkel teada Leedust.

Ma olen *geek*'ide ja *otaku*'de põlvkonnast, kes ei oska enam käsitsi kirjutada ja kes avastab enda jaoks e-raamatu.

Ma olen põlvkonnast, kes kasvab kunstrindade, kunstnina, ja kui tahan, siis kokkuõmmeldud neitsinahaga, ma olen „Big Brotheri“, „Ellujääja“, „Secret Story“ ja „Nõrgima lüli“ põlvkonnast.

Ma olen 1968. aasta järel taastatud korra põlvkonnast, ma olen põlvkonnast, kes proovis kuuekümne kaheksandat aastat järele teha, ma olen põlvkonnast, kes hakkab kohe unistama, kui on jälle mai, ma olen põlvkonnast, kes ei tea enam, kuskohas on need klassid, kes peaksid võitlema.

Ma olen põlvkonnast, kes räägib pranglise keelt nagu ajakirjas Jeune & Jolie: kuu *story* on see, kui mu bestikas slipib klubi tantsukal *casually* mingile düüdile oma numbri ja ta tundub *up for it*, ma olen põlvkonnast, kes nägi Dailymotionis Saddam Hussein'i hukkamist, kes võidab moblafilmikonkurse ja teeb alfalainetega muusikat.

Ma olen põlvkonnast, kes ei tee enam lapsi, aga ei kasuta ka enam järjepidevalt kummi, ja ometi olen põlvkonnast, kes sündis koos aidsiga, ma olen põlvkonnast, kes pole midagi kuulnud *safe sex*'ist, ma olen põlvkonnast, kes kepib kummijulla ja kokkuõmmeldud neitsinahaga, ma olen põlvkonnast, kes ei häbene enam Meeticus tutvuda, ma olen põlvkonnast, kes ei häbene enam Meeticus abielluda, ma olen põlvkonnast, kes müüb oma *sex tape*'e lehel www.sextapes.com, lootes teenida viis tuhat dollarit, nagu veebisait lubab, ma olen põlvkonnast, kes ronib kohtusse, et videote eest hüvitised välja nõuda.

Ma olen põlvkonnast, keda sunnitakse olema öko kõigi eest, kes seda enne ei olnud, ma olen põlvkonnast, kellel palutakse hakata jälle sittuma saepuru peale ja lõpetada vanniskäimine, ma olen põlvkonnast, kelle meelest on tuulegeneraatorid ilusad ja kes kaevab oma kodud maa alla, ma olen põlvkonnast, kellel saab bensiin otsa just siis, kui ta on jõudnud hakata odavlendudega lustima.

Ma olen põlvkonnast, kes tähistas oma kümnendat sünnipäeva Rwanda genotsiidi ajal.

Ma olen põlvkonnast, kellele meeldib osta hiirematte.

Ma olen põlvkonnast, kes on näinud kõiki Euroopa pealinnu.

Ma olen spordirekordite lõpu põlvkonnast, kui just krüoonikat appi ei võeta.

Ma olen põlvkonnast, kes jääb vaesemaks, ma olen põlvkonnast, kes maksab kinni pensionid, ma olen põlvkonnast, kes õpib eakaid kartma, ma olen põlvkonnast, kes näeb kadumas riigitöötajaid, ma olen põlvkonnast, kellele on pähe määratud Põhjamaade mudelit, ma olen põlvkonnast, kes häbeneb inglise keeles vigu teha, sest *see pole enam kellegi jaoks mingi võõrkeel*, ma olen põlvkonnast, kes hakkab parempoolseks ahastusest selle pärast, mis pilt avaneb vasakväljal, ma olen põlvkonnast, kelle ees lammutatakse laiali heaolu-riik, ma olen põlvkonnast, kes töötab rohkem, et teenida rohkem, ma olen põlvkonnast, keda kutsenõustajad halvasti nõustavad, ma olen *hedge-fund*'ide ja Jérôme Kervieli põlvkonnast, ma olen sellest faking põlvkonnast, kes võib uksest välja astudes kaotada viis miljardit ja teha nägu, nagu poleks midagi näinud – Vabandust, ega te pole viit miljardit näinud? Kaotasin vist välja minnes ära. Ei ole? Kindel?

Ma olen Outreau pedofiiliaakaasuse põlvkonnast ja selle tõe põlvkonnast, mida lapsesuu enam ei räägi.

Ma olen Beckhamite, anoreksia, paparatsode põlvkonnast, nende staaride põlvkonnast, kes käivad väljas aluspüksteta ja kes ei kinnita oma lastel turvavõid, ma olen Ameerikale pühalikult truudust vanduvate spermaplekiliste kleitidega praktikantide põlvkonnast.

Ma olen albumeid avaldavate esileedide põlvkonnast, ma olen Eurodisney põlvkonnast.

Ma olen Évini alkoholi- ja tubakavastase seaduse põlvkonnast, ma olen Red-Bull-viinaga-põlvkonnast.

Ma olen iPodide, iPhone'ide, mälupulkade, wifi, MSN-i põlvkonnast, ma olen põlvkonnast, kes peab arvet oma Facebooki-sõprade üle, ma olen põlvkonnast, kes *poke*'ib üksteist.

Ma olen põlvkonnast, kes end steriliseerib, sest üritab saada lapsi neljakümneselt.

Ma olen põlvkonnast, kes on taasavastanud pokkeri, ma olen põlvkonnast, kes võib-olla avastab kõik tumeaine osised, ma olen põlvkonnast, kelle jaoks ei ole Kuu peal käimises enam midagi erilist.

Ma olen põlvkonnast, kes pole veel läbi hammustanud, kas Paris Hilton on või ei ole pandav.

Ma olen *subprime*'ide kriisi põlvkonnast.

Ma olen kliimasoojenemise põlvkonnast ning jääkarude ja jääkilpide tulevikust rääkivate nutuste dokfilmide põlvkonnast.

Ma olen põlvkonnast, kes ei suuda võtta enda kanda kogu maailma viletsust, aga vastupidist sooviks küll, ja veel ja veel olen ma sellest põlvkonnast, kes sõidab rolleritega, kes varastab rollereid, kes saab teha tasulisi DNA-teste, et oma rollerid üles leida, ma olen 17 miljoni inimese põlvkonnast, kes loevad Prantsusmaal kollast ajakirjandust, ja eriti sellest põlvkonnast, kellele korrutatakse lakkamatult, et tema elu tuleb kehvem, et tema elu ei tule nii hea kui, ma olen tööpuuduse, kinnisvaramulli, Sangatte'i pagulaslaagri, Showcase'i, Monaco koda-kondsuse omandamise, kapitali väljavoolu, maksulae, 35-tunnise tööädala kaotamise, sõiduhüvitiste, EDVIGE'i andmebaasi põlvkonnast ja põlvkonnast, kellele keelatakse väljahelistamine ainuüksi kahtlusest, et kuulun kuritegelikku jõuku, korralageduse põlvkonda, põlvkonda, kes küll kaotas Kurt Cobaini, aga kellele korrutatakse, et ta võib võita ostujõulahingu.